

עפ"ת 26758/05/18 - אבנר צייחי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 26758-05-18 אבנר צייחי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת ד"ר חיה זנדברג
מערער אבנר צייחי
נגד מדינת ישראל
משיבה

פסק-דין

ערעור על פסק-דינו של בית משפט השלום לתעבורה (כב' השופטת שרית זוכוביץ-אורי) מיום 26.3.2018 בתת"ע 26758-05-18.

הזמנה לדין וכתב אישום

1. ביום 27.2.2018 הוגש נגד המערער כתב אישום, ובו יוחסה לו עבירה של הובלת מטען שלא היה מחוזק היטב בשעה שנהג ברכב, עבירה לפי תקנה 85(א)(4) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

הכרעת הדין

2. ביום 26.3.2018 התקיים דיון בבית המשפט קמא בכתב האישום. בפרוטוקול הדיון נרשמו הדברים הבאים:
- "ב"כ המאשימה: הנאשם זומן כדין לדיון היום בבית המשפט. יש אישור מסירה. מאחר והנאשם לא התייצב, אבקש בהתאם לחוק לדון אותו בהעדרו".
3. בעקבות זאת, ניתנה הכרעת הדין על ידי בית המשפט קמא כדלקמן:
- "הנאשם לא התייצב למשפטו. הנני רואה באי התייצבותו משום הודאה בעובדות כתב האישום המיוחס לו, וזאת בהתאם לסעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.
- לאחר שנוכחתי כי הנאשם זומן כדין, אני מחליטה לעשות שימוש בסמכותי בהתאם לחוק ומרשיעה את הנאשם בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום".

גזר הדין

4. לאחר הכרעת הדין נשמעו הטיעונים לעונש. טיעוני המאשימה היו קצרים, לאמור: "הנאשם נוהג משנת 1980. לחובתו 17 הרשעות קודמות. נבקש להשית על הנאשם כפל קנס".
5. בעקבות זאת, גזר בית המשפט את דינו של המערער. בית המשפט קבע כי לפני משורת הדין לא יוטל על המערער כפל קנס, ודינו נגזר לקנס של 500 ₪.

הערעור

6. ביום 13.5.2018 הגיש המערער את הערעור הנוכחי. נימוקי הערעור המרכזיים היו כי:
 1. "ב"כ המאשימה טען בפרוטוקול... כי המערער זומן כדין לדיון בבית המשפט, ויש בידו אישור מסירה.
 2. המערער יטען חד משמעית כי אישור כזה לא היה ולא נברא ואינו קיים.
 3. "ב"כ המאשימה לא הציג בפועל אישור מסירה כזה, ואף לא נאמר בפרוטוקול שאישור זה הוצג בפני כב' השופט.
 4. שגה בית המשפט הנכבד קמא בפסק-דינו כי הוא לא בדק את נכונות טענתו של "ב"כ המאשימה".
7. בדיון שהתקיים בערעור ביום 26.6.2018 שב "ב"כ המערער על טיעונו זה. מנגד, "ב"כ המשיבה טען כי נוכח האמירות הברורות בפרוטוקול הדיון, הן של "ב"כ המאשימה הן בהכרעת הדיון של בית המשפט קמא, לפיהן המערער זומן כדין וקיים אישור מסירה, אין מקום לקבל את טענותיו של המערער, ומכל מקום, המסלול הנכון לבירור טענותיו של המערער בעניין זה הוא באמצעות הגשת בקשה לביטול פסק-הדין לבית המשפט קמא.
8. ביום 27.6.2018, למחרת הדיון, הגיש "ב"כ המשיבה לתיק בית משפט זה את אישור המסירה לזימונו של המערער. "ב"כ המערער הגיב וטען כי אין באישור מסירה זה די, וביקש כי יינתן פסק-דין המקבל את הערעור.

דיון והכרעה

9. לאחר העיון, החלטתי למחוק את הערעור, בכפוף לכך שאני מאריכה את המועד להגשת בקשה לביטול פסק-דין, כך שהמערער יוכל להגיש לבית המשפט לתעבורה בקשה לביטול פסק-הדין נשוא הערעור, וזאת תוך 30 יום מהיום. היה ותידחה בקשת המערער לביטול פסק-הדין - שמורה למערער הזכות לערער על החלטה זו. אפרט נימוקיי.
10. סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, שהוא הסעיף מכוחו הרשיע בית המשפט קמא את המערער בהעדרו, מחיל על פסק-דין מרשיע, שניתן בהעדרו של הנאשם כאמור, את הוראות סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, אשר זו לשונו:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין..."
11. מכאן שמקום בו פסק-דין ניתן בהעדרו של הנאשם, נתונה לנאשם הזכות להגיש לבית המשפט שניתן את פסק-הדין בבקשה לביטול. בענייננו, הגם שפסק-הדין ניתן בהעדרו של המערער, המערער בחר שלא להגיש לבית המשפט קמא בקשה לביטול פסק-הדין בהתאם למתווה הדיוני הנ"ל, אלא הוא בחר להגיש ערעור על פסק-הדין.
12. זוהי, כמובן, זכותו של המערער. המערער זכאי היה לערער על פסק-הדין שניתן בהעדרו, כשם שהוא היה זכאי להגיש בקשה לביטול של פסק-הדין מכוח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי.
13. אולם, משבחר המערער לערער על פסק-הדין ולהעלות במסגרת הערעור טענות עובדתיות, הסותרות את פרוטוקול הדיון בבית המשפט קמא ואת קביעתו העובדתית המפורשת של בית המשפט קמא, אזי המסקנה המתבקשת היא כי דין טענותיו של המערער להידחות. בפרוטוקול הדיון נאמר במפורש מפי "ב"כ המאשימה כי "הנאשם זומן כדין לדיון היום בבית המשפט. יש אישור מסירה". בנוסף, בהכרעת דינו של בית המשפט קמא נאמר במפורש כי "נוכחתי כי הנאשם זומן כדין". כל אלו, עומדים בחזקת תקינותם.
14. סעיף 139 לחוק סדר הדין הפלילי קובע במפורש, ובצורה שאינה משתמעת לשתי פנים, כי:

"פרוטוקול ישמש ראיה לכאורה למהלך המשפט, אולם בערעור באותו ענין אין לטעון נגד דיוקו של הפרוטוקול ואין להביא ראיות לטעות בו, אלא ברשות בית המשפט שלערעור".

15. בענייננו, הפרוטוקול עומד בחזקת תקינותו, ועל כן לא ניתן לקבל את טענות המערער לפיהן חרף האמור בפרוטוקול לא הוצג לבית המשפט כלל אישור מסירה, והממצא העובדתי הברור של בית המשפט קמא, לפיו "לאחר שנוכחתי כי הנאשם זומן כדין", הוא הממצא המחייב בענייננו.

16. אם מעוניין המערער להעלות את טענותיו בעניין אישור המסירה, פתוחה בפניו הדרך לפעול על פי המתווה הקבוע בדין באמצעות הגשת בקשה לביטול פסק-הדין לבית המשפט קמא, ואין מקום שהמערער יעלה טענותיו העובדתיות לראשונה בערכאת הערעור, תוך שהטענות סותרות אמירות עובדתיות מפורשות בפרוטוקול הדין ובהכרעת הדין.

17. מטעמים אלה, החלטתי למחוק את הערעור, בכפוף לכך שאני מאריכה את המועד להגשת בקשה לביטול פסק-דין, כך שהמערער יוכל להגיש לבית המשפט לתעבורה בקשה לביטול פסק-הדין תוך 30 יום מהיום. היה ותידחה בקשת המערער לביטול פסק-הדין - שמורה למערער הזכות לערער על החלטה זו.

18. למען הסר ספק, יובהר בזאת כי איני מביעה כל עמדה לגופה של הבקשה לביטול פסק-דין, אם תוגש.

19. לפיכך, הערעור נמחק בכפוף לאמור בסעיף 17 לעיל.

20. בשולי הדברים אעיר כי לא ראיתי להיעתר לבקשת המערער לחייב את המשיבה בהוצאותיו אך מן הטעם שב"כ המשיבה לא המציא את אישור המסירה במועד הדיון שהתקיים בערעור. אישור המסירה הומצא כבר למחרת הדיון, ומכל מקום - ערעורו של המערער עסק בטענות עובדתיות הנוגעות לאישור המסירה, טענות שהועלו לראשונה בערכאת הערעור, ואשר דינן להתברר בערכאה קמא.

ניתנה היום, ז' אב תשע"ח, 19 יולי 2018, בהעדר הצדדים.